

BẢN TRƯỜNG CA BỐN MƯƠI MỐT

(DỰNG LẤY ƯỚC MƠ)

Gởi về quê hương và đồng bào Việt Nam yêu quý của tôi.

Gần băm bảy năm tị nạn xứ người
Dài hơn thời gian sống nơi quê mẹ
Nhưng không hiểu sao vẫn xa lạ thế
Vẫn nghĩ nơi này là đất tạm dung

*

Vẫn nhớ quê xưa, nhớ đến nảo lòng
Dẫu biết đường về chênh vênh, mờ mịt
Nhưng chẳng muốn rằng ngày mà mình chết
Chết ở quê người, trên đất tạm dung !!!

*

Thân xác ở đây, hồn vẫn trùng phùng
Tháp đôi cánh về Hải Phòng, Hà Nội
Rời từ đó, hồn lang thang rong ruổi
Đi khắp đường làng thơm nhả Hưng Yên ...

*

Đứng trên bờ đê lúc nắng chiều nghiêng
Soi bóng xuống sông Hồng tìm tuổi dại
Tìm thuở ấu thơ cho hồn trẻ lại
Tiếng đé kêu và cao vút cánh diều

*

Bay vào Sài Gòn tìm tuổi tình yêu
Thuở áo trắng bên màu xanh áo lính
Trên những con đường Sài Gòn - Gia Định
Tìm lại ngày quần quýt bước chân non

*

Sang đến Thị Nghè, Chợ Nhỏ, Cầu Sơn
Thăm gác trọ, tìm mối tình đã mất
Ra Bến Bạch Đằng, lệ cay triền mắt
Nhớ quá con tàu hải vận ngày xưa ...

*

Phú Thọ đây rồi...hôm ấy, chiều mưa
Không giận không hờn mà sao hờn giận
Đề rời xa nhau, đề rời ân hận ...
Mấy mươi năm lòng chẳng thể nguôi sâu !!!

Trường cũ, ngậm ngùi, không dám đứng lâu
Sợ bật khóc vì đổi thay nhiều quá ...
Chờ ngoài cổng trường toàn người xa lạ
Người xưa đâu...lưu lạc mấy phương trời !?

*

Gần băm bảy năm tị nạn xứ người
Nhớ quê lắm nhưng chưa về thăm được
Vì bọn cộng thù, một bầy ăn cướp
Vẫn trên ngôi, xâu xé nước dân mình...

*

Tôi ở quê người đau nỗi điêu linh
Của tổ quốc, giang sơn đầy oan nghiệt
Thức dậy đi, hỡi anh thư, hào kiệt !!!
Đưa quê hương ra khỏi kiếp lao tù

*

Đưa giống nòi ra khỏi ngục âm u
Là trách nhiệm của con Hồng cháu Lạc
Đừng để giặc Hồ, những tên cướp cạn
Cướp hết quê hương, cướp cả cuộc đời...

*

Gần băm bảy năm tị nạn xứ người
Tôi vẫn mộng ngày quê mình quang phục
Chúng ta quý từng bờ tre khóm trúc
Đừng chần chừ, mau hãy đứng lên thôi !!!

*

Gần băm bảy năm tị nạn xứ người
Gần bốn hai năm cộng quân cướp nước
Trong - ngoài đồng lòng là ta cứu được
Nước, dân ta ra khỏi ngục hung tàn...

*

Hãy đứng lên nào, toàn quốc, Việt Nam!
Nước còn, mất là do mình cả đấy !!!
Hãy gọi nhau, mọi người cùng đứng dậy
Núi sông ta đang hấp hối, đang chờ

*

Dùng óc, tìm mình dựng lấy ước mơ
Đừng mộng ảo ngồi mong người cứu giúp...

Ngô Minh Hằng
2016

Mời Quý vị và các bạn yêu thơ, đọc thơ NMH tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/ngominhhang.html>

<http://www.trachnhiemonline.com/>

<http://thongominhhang1.blogspot.com/>

<http://www.facebook.com/#!/minhhang.ngo.3/>

www.vietnamvanhien.org